

Titel: Kapitel XIII.

Citation: "Kapitel XIII.", i *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r04-shoot-chptrd1e4935.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kapitel XIII.

Beslaglæggelse.

§ 132.

Ting, der antages at være af Betydning som Bevismidler eller at burde konfiskeres, eller som ved Forbrydelsen ere fravendte nogen, af hvem de kunne kræves tilbage, tages i Bevaring, hvor dette skønnes fornødent. Udleveres sådanne Ting ikke frivillig af den, i hvis Besiddelse de ere, eller kræves de tilbage af nogen, der frivillig har udleveret dem, kunne de beslaglægges overensstemmende med nedenstående Regler.

Skriftlige Meddelelser mellem Sigtede og de i § 99 nævnte Personer ere ikke Genstand for Beslaglæggelse, sålænge de ere i de sidstnævnte Personers Besiddelse, og disse ikke sigtes for Delagtighed i Forbrydelsen.

§ 133.

Beslutning om Beslaglæggelse tages af Retten. Politiet kan dog, hvor saadan Be^

slutning ikke uden Fare kan afventes, foretage en foreløbig Beslaglæggelse, men Beretning om denne må da uden Ophold og senest inden 24 Timer forelægges for Retten, der afgør, om Beslaglæggelsen skal opretholdes. Beslaglæggelse af et trykt Skrift, i Anledning af hvis Indhold Ansvar skal gøres gældende, kan kun ske efter Retskendelse.

§ 134.

Vilde Beslaglæggelse udsatte en ikke sigtet Person for Tab, bor den, naar Øjemedet derved kan antages tilstrækkelig sikret, undlades mod Løfte, med eller uden Sikkerhedsstillelse, om på Opfordring at forevise, fremlægge eller medbringe Tingen.

§ 135.

Den, der er i Besiddelse af Ting af saadan Art, som nævnt i § 132, kan det, forsåvidt han ikke er i noget Tilfælde, hvor Vidnepligt er udelukket, af Retten pålægges at forevise eller udlevere dem. Skal han mode som Vidne, kan det pålægges ham at medtage Tingen, naar han har vantaget sig dette (§ 134), eller det findes at kunne ske uden Udgift eller Besvær. Mod den, som vægrer sig ved eller undlader at efterkomme sådant Pålæg, kunne de bøder og Tvangsmidler anvendes, som ere hjemlede overfor Vidner, der vægre sig ved at svare. Anvendelse af det i denne Paragraf hjemlede Middel medfører ingen Indskrænkning i Adgangen

til Ransagning efter næste Kapitel eller omvendt.

§ 136.

Embedsakter, som indeholde Oplysninger, der skønnes at være af Betydning for Sagen, kan Retten eller Påtalemyndigheden kræve meddelte, medmindre Hemmeligholdelse findes nødvendig i Statens Interesse, hvorom Afgørelse træffes af vedkommende Minister. Meddelelsen kan ske i bekræftet Genpart: dog er Retten besøvet til at kræve Fremlæggelse af Originalen.

Om andre hos offentlige Myndigheder beroende Dokumenter kan Retten, naar det findes nødvendigt, ved Kendelse bestemme, at de skulle forevises eller udleveres til Benyttelse under

Sagen, selv om de måtte være givne i embedsmæssig Forvaring med det Formål, at Indholdet skal være hemmeligt.

Dog finde ved denne Paragraf Reglerne i 8 99 Nr. 1 og 3 tilsvarende Anvendelse.

§ 137.

Breve og andre Forsendelser, som ere rettede til eller antages at være bestemte for eller hidhøre fra Sigtede, kan det ved Rettens Kendelse pålægges Postvæsnet at tilbageholde og udlevere til Retten, naar Sigtelsen angår en Forbrydelse, som det efter Lovens almindelige Regel tilkommer Overanklageren at forfølge, og omstændighederne gøre det sandsynligt, at Indholdet bor beslaglægges. Undtagne fra saadan Beslaglæggelse ere Breve, som veksles mellem Sigtede og hans Forsvarer, forsåvidt dette følger af Reglerne i § 46.

I påtrængende Tilfælde kan Politiet pålægge Postvæsnets Embedsmænd at tilbageholdesådanne Forsendelser, indtil Rettens afgørelse fås, dog ikke for et længere Tids^ rum end tre Dage.

Under Betingelser svarende til dem, som ovenfor ere angivne, kan det pålægges Telegrafvæsnets Funktionærer henholdsvis at tilbageholde og meddele Retten eller foreløbig at tilbageholde Telegrammer.

§ 138.

Ting, som ere tagne i Bevaring, skulle snarest muligt nøjagtig optegnes og mærkes med Embedssegl eller på anden fyldestgørende Måde. Såvel Sigtede som den, i hvis værge Tingene vare, kan vedføje ydeligere Mærke, og der bør, såvidt det er muligt og kan ske uden Skade for Undersøgelsen, gives dem Lejlighed til at overvære Mærkernes Aftagelse. Den, i hvis værge Tingene vare, kan kræve Modtagelsesbevis.

§ 139.

Det første Gennemsyn af Papirer, som beslaglægges, såvelsom Åbning af Breve og andre lukkede

Dokumenter skal, naar Vedkommende ikke samtykker i Afvigelse herfra, iværksættes af Retten; er ingen særlig Rets

skriver til Stede, skal såvidt muligt Retsvidne tilkaldes overensstemmende med § 68. Forsåvidt det er muligt og kan ske uden Stede for undersøgelsen, skal der gives Sigtede og andre Vedkommende Lejlighed til at være til Stede.

Kan som følge heraf Gennemsyn af Papirer ikke finde Sted straks ved Beslaglæggelsen, blive de foreløbig at forvare i forsejlet Omslag.

§ 140.

Retten drager Omsorg for, at de af Posteller Telegrafvæsnet udleverede Forsendelser eller Telegrammer, hvis Åbning ikke findes nødvendig, eller hvis Indhold viser sig at være uden Betydning for Sagen, eller den Tel af Indholdet, som måtte være Sagen uvedkommende, befordres videre efter sin Bestemmelse, samt at Underretning om, hvad der boldes tilbage, meddeles Vedkommende, såsnart det kan ske uden Skade for Undersøgelsen. Under samme Betingelse skal Underretning gives, naar private Dokumenter ere udleverede i medfør af § 136, 2. Stykke.

§ 141.

Ting, som ere fravendte nogen ved en Forbrydelse, eller ere Udbyttet as sådanne Ting, blive, senest naar Sagen er endelig sluttet, at udlevere rette Vedkommende. Andre Ting, som ere beslaglagte for at tjene som Bevismidler, skulle tilbagegives, naar de ikke længere behøves. Den, som er interesseret i Tilbagegivelsen, kan derom æske Kendelse.